

drageriet er begaaet, ligesom uden paa Dørene af Forbryderens Hus og Lager og uden paa Døren til Raadhuset i den By, hvor han hører hjemme, alt paa den domfældtes Bekostning." Det vil nu ses heraf, at i Frankrig kan allerede den allerførste Domfældelse blive offentliggjort, ikke blot paa samme Maade som her, men den kan blive opslaaet paa Stedets Torv eller paa Raadhusets Dør, ja endog paa selve Lovovertræderens Husdør og Lager. Sammenlignet med den Omhed, som der efter Lovforslaget her synes at være over for Lovovertræderens Navn, synes dette næsten at være den rene Barbarisme, og dog pleje vi at henregne Frankrig blandt Kulturstaterne. Jeg tror egentlig ikke, at Danmark kunde komme uden for disses Række, om vi fulgte Frankrigs Eksempel paa dette Omraade.

Efter nu at have beskæftiget mig lidt med de Forandringer, der ere foreslaaede i selve Lovforslaget, vilde jeg gerne vende tilbage til det Spørgsmaal, jeg antydede i mine indledende Bemærkninger, nemlig om der ikke her var Anledning til at gaa noget videre i Forandringer, end ffet er. Der er adskillige Ting, som jeg gerne vilde tillade mig at henlede ærede Medlemmers, det eventuelle Udbalgs og særlig den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa. Forinden jeg gaar nærmere ind herpaa, skal jeg dog forudstikke den Bemærkning, at de Ting, jeg her vil komme ind paa, langt fra høre til dem, jeg rent personlig helst kunde ønske at se optagne i en Margarinelov. Jeg har villet indskrænke mig til dem, som jeg troede, der var en vis om end maasse ikke særlig sandsynlig Udsigt til at faa gennemførte, fordi de ere i lige saa høj og vist nok højere Grad i det store almene Publikum's Interesse end i Landbrugets, thi at tale for dette sidstes særlige Interesser, ved jeg vel, er ikke alt for taknemligt. Tiderne forandre sig, og vi med dem. Tiden er nu en anden end under Margarineforhandlingen i 1888, da Fordringen om "rent Vand" fandt fuldtonevende Genklang ogsaa i denne Sal, da "vort gode danske Smør" var en Fane, hvorunder Mænd af alle Partier kunde samle sig, medens det nu i alt Fald undertiden næsten bruges som et Haansord. I Bevidstheden om denne Tidens Stilling er det, jeg indskrænker mig til at drage et

Forhold frem, som jeg tror, ingen skal kunne frakende almen Interesse, og som ikke er særlig i nogen enkelt Samfundsklasses, mindst i den Samfundsklasses Interesse, man vel nærmest tror, jeg repræsenterer.

Jeg skal da allerførst henlede Opmærksomheden paa det efter min Formening ønskelige i, at der i Loven optoges et Forbud mod Forhandling af Margarine og Smør i samme Udsalgsløse. Det er et Forbud, hvis Berettigelse er saa indlysende, at f. Eks. det tykke Landbrugsraad, der vel at mærke ikke maa forveksles med det agrariske "Bund der Landwirthe", i sin Petition til den tykke Rigsdag har troet, at et saadant Forbud krævede en saa kort Motivering, at det kun har brugt 3 Linjer dertil, som jeg maasse med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse: "Den Omstændighed, at begge Varer" — nemlig Margarine og Smør — sælges i samme Forretningslokale, gør Fristelsen større og Muligheden lettere for Blandinger, og det vilde lette de tilsynsførende overmaade, hvis denne Bestemmelse blev gennemført." Det kan jo ikke nægtes, at naar, som her, Margarinebøtter og Smørbøtter staa i Vinduerne og i Rækker i Lokalerne og i umiddelbar Forbindelse og Berøring med hinanden, er det vanskeligt at føre Tilsyn med, at der ikke sker, lad mig sige uagtsomme Feiltagelser, at Smørstøben undertiden gaar ned i den ene Bøtte i Stedet for i den anden, og Kontrollen dermed vil være ganske overordentlig vanskelig. Men det er desuden heller ikke saadan et enestaaende nyt og rigoristisk Forbud, jeg her taler om, thi ogsaa om dette gælder det, at i mange andre Lande har man et saadant Forbud i Margarine-lovene. Østerrig og Stalien have det delvis, Rusland fuldt ud, og Belgien har det i en særlig streng Form, som det vil fremgaa af den belgiske Lovgivning, hvor der er en kort Paragraf, som jeg maasse med den højtærede Formands Tilladelse maa citere. Det er Lovens Artikel 2, der lyder saaledes: "Det er forbudt at sælge eller salbyde Margarine og Smør i samme Lokale eller i Lokaler, der støde op til og staa i Forbindelse med hinanden." Anmærkning hertil: "Hermed forstås Lokaler, imellem hvilke der er Samkvem paa anden Maade end ad en offentlig Passage, selv om Mellemledet er en Gaard